

ARTYKUŁY/ARTICLES

Dr hab. Beata Kozłowska-Chyła

Uniwersytet Warszawski

ORCID: 0000-0001-5995-2629

e-mail: b.kozłowska-chyla@wpia.uw.edu.pl

Mgr Sławomir Niemierka

e-mail: niemierkas@gmail.com

Wdrożenie do polskiego porządku prawnego rozwiązań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji – podstawowe założenia

Implementation into Polish law of solutions for the recovery and resolution of insurance and reinsurance undertakings – basic principles

Streszczenie

Na poziomie Unii Europejskiej (EU) na ukończeniu są prace legislacyjne nad uchwaleniem dyrektywy o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych (Insurance Recovery and Resolution Directive – IRRD). Rozwiązania przyjęte w tej dyrektywie będą miały wpływ na strukturę instytucjonalną i prawną polskiego sektora ubezpieczeniowego oraz sieci bezpieczeństwa finansowego w Polsce. W tym kontekście zasadniczego znaczenia nabiera, jakie rozwiązania zostały przygotowane przez Komisję Europejską w projekcie dyrektywy IRRD. Celem artykułu jest przedstawienie najważniejszych obszarów tego projektu wraz z ich analizą.

Słowa kluczowe: trilogi, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, restrukturyzacja, uporządkowana likwidacja, plan naprawy

JEL: K23

Abstract

At the European Union (EU) level, legislative work on the adoption of the Insurance and Reinsurance Resolution Directive (IRRD) is nearing completion. The solutions adopted in this Directive will affect the institutional and legal structure of the Polish insurance sector and the financial safety net in Poland. Thus, the way in which these solutions will be implemented in the Polish legal order is of crucial importance. In this context, it is of fundamental importance what solutions have been prepared by the European Commission in the Draft IRRD. The purpose of this article is to present the most important areas of this project together with an analysis of them.

Keywords: trilogue, resolution authorities, restructuring, resolution, recovery plan

Wprowadzenie

Prace nad wprowadzeniem do ustawodawstwa europejskiego, a następnie implementacja w krajach członkowskich restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (*resolu-*

tion) w sektorze ubezpieczeń trwają od kilku lat. Pierwszym dokumentem, w którym wskazano potrzebę ustanowienia formalnych wymogów w zakresie *resolution* firm ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych były Wytyczne Rady Stalności Finansowej (FSB)¹ z 2014 r. – *Key Attributes of Effec-*

tive Resolution Regimes for Financial Institutions, Resolution of Insurers (FSB, 2014), uzupełnione w 2016 r. i 2020 r. o konieczność opracowania konkretnych strategii oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Podobny pogląd został wyrażony w stanowisku Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) z 2016 r. – *Discussion Paper on potential harmonization of recovery and resolution frameworks for insurers* (EIOPA, 2016) oraz opinii z 2017 r. – *Opinion to Institutions of the European Union on the harmonization of recovery and resolution frameworks for (re)insurers across the Member States* (EIOPA, 2017). W 2019 r. Międzynarodowe Stowarzyszenie Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego (IAIS) przyjęło Podstawowe zasady ubezpieczeń dla wszystkich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. W ramach tego dokumentu opisano m.in. rozwiązania odnoszące się do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla poszczególnych grup ubezpieczeniowych.

Na podstawie powyższych rekomendacji i przeprowadzonych analiz we wrześniu 2021 r. Komisja Europejska przedstawiła projekt dyrektywy (Projekt IRRD), której zakres ma obejmować działania restrukturyzacyjne i uporządkowaną likwidację zakładów ubezpieczeń i reasekuracji². Aktualnie trwają negocjacje międzyinstytucjonalne pomiędzy Komisją Europejską, Radą Europejską i Parlamentem Europejskim, czyli tzw. trilogiem (*formal trilogue meeting*), który powinien się zakończyć uzgodnieniem ostatecznej treści dyrektywy. Następnie rozwiązania w niej zawarte zostaną wprowadzone do porządków prawnych krajów członkowskich.

Niniejszy artykuł przedstawia źródła powstania oraz opis podstawowych rozwiązań naprawczo-restrukturyzacyjnych zawartych w przedmiotowym Projekcie IRRD.

Zakres stosowania Projektu IRRD

Przedmiot i zakres stosowania

Przepisy Projektu IRRD będą miały zastosowanie do działań związanych z zapobieganiem upadłości na rynku ubezpieczeniowym UE. Zakres podmiotowy tej regulacji obejmuje wszystkie firmy ubezpieczeniowe i reasekuracyjne mające siedzibę w UE i podlegające przepisom Dyrektywy Wypłacalność II³. Dodatkowo, mając na względzie, że upadłość podmiotu powiązanego z grupą może mieć wpływ na kondycję finansową całej grupy (ryzyko zarażenia), działania zapobiegawcze powinny obejmować wszystkie istotne podmioty grup, w skład których wchodzi ubezpieczyciel lub reasekurator. Ponadto właściwe instytucje muszą posiadać efektywne instrumenty działania, tak aby móc wyegzekwować stosowne zachowania podmiotów w grupie, których celem ma być zapobieganie sytuacjom kryzysowym lub możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla całej grupy, w tym uwzględniając działalność transgraniczną.

Ustanowienie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Kraje członkowskie zostaną zobowiązane do ustanowienia organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sektorze ubezpieczeń. Organ ten musi zostać wyposażony przez krajowe ustawodawstwo w dość szeroki zakres uprawnień władczych dotyczących podejmowania działań prewencyjnych i naprawczo-restrukturyzacyjnych w ramach procesów *resolution* w sektorze ubezpieczeniowym. Wśród potencjalnych i już funkcjonujących instytucji, które mogłyby realizować obowiązki organu *resolution*, wymienia się krajowe banki centralne, odpowiednie ministerstwa, organy administracji publicznej lub inne organy, które realizują zadania publiczne, jak np. fundusze gwarancyjne. Ostateczna decyzja co do wyboru takiego organu zostanie pozostawiona do uznania władzom krajowym. Wskazano natomiast, że jeśli przedmiotowe uprawnienia zostaną przyznane istniejącemu organowi, należy wprowadzić odpowiednie rozwiązania organizacyjno-kadrowe, aby wyeliminować ryzyko konfliktów interesów między zadaniami związanymi z *resolution* a innymi funkcjami takiego organu.

Obowiązki przygotowawcze

Projekt IRRD zawiera stosowaną w regulacjach unijnych zasadę proporcjonalności, która pozwala na ograniczenie w stosunku do podmiotów rynkowych nadmiernych obciążeń administracyjnych, informacyjnych i raportowych. Na tej podstawie właściwe organy będą mogły stosować w swoich krajach inne lub ograniczone wymogi w zakresie planowania prewencyjnych działań naprawczych i restrukturyzacyjnych w ramach uporządkowanej likwidacji.

Natomiast obowiązki informacyjne i ich częstotliwość, w tym aktualizacja, będą mogły być dostosowane do wielkości podmiotów i ich istotności w danym systemie finansowym. Krajowe organy ds. *resolution* będą zobowiązane co roku składać EIOPA sprawozdanie z zastosowanych uproszczeń w swoich krajach. EIOPA z kolei będzie corocznie podawać do publicznej wiadomości szczegółowe informacje na temat podmiotów objętych procedurami *resolution* oraz zakresem przedmiotowym i podmiotowym zastosowanych uproszczeń.

Prewencyjne planowanie naprawy

Krajowe regulacje odnoszące się do działalności podmiotów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz grup, w których takie firmy działają, powinny zobowiązywać do opracowania i corocznego aktualizowania prewencyjnych planów naprawy. Taki plan naprawy ma określać, jakie środki i w jakim harmonogramie czasowym zostaną podjęte w przypadku istotnego pogorszenia sytuacji finansowej podmiotu ubezpieczeniowego, tak aby odbudować i przywrócić wskaźniki bezpieczeństwa finansowego.

Organy nadzoru na danym rynku będą odpowiedzialne za określenie ubezpieczycieli zobowiązanych do opracowa-

nia prewencyjnych planów naprawy na podstawie ich rozmiaru, modelu biznesowego, profilu ryzyka, wzajemnych powiązań, substytucyjności i w szczególności działalności transgranicznej. Przyjętym w Projekcie IRRD założeniem jest, aby co najmniej 80% rynku państwa członkowskiego podlegało takim wymogom. Kolejnym wymogiem jest brak możliwości uwzględniania w takim planie naprawy możliwości skorzystania ze środków publicznych, a także wsparcia finansowego.

Prewencyjne plany naprawy powinny zawierać następujące elementy:

- a) streszczenie głównych elementów planu, w tym istotnych zmian w stosunku do poprzednio złożonej wersji;
- b) opis jednostki lub grupy;
- c) ramy wskaźników określających poziom bezpieczeństwa finansowego i rentowności prowadzonego biznesu;
- d) opis sposobu sporządzenia prewencyjnego planu naprawy, jego aktualizacji i realizacji;
- e) opis poszczególnych działań naprawczych;
- f) strategię komunikacji z interesariuszami w okresie jego stosowania.

Prewencyjne plany naprawy powinny stanowić integralną część systemu zarządzania zakładem ubezpieczeń, będąc podstawą do oceny przez organy nadzoru, które sprawdzą, czy plany te są kompleksowe i czy mogą w sposób rzeczywisty i terminowy przywrócić bezpieczeństwo i stabilność finansową podmiotu ubezpieczeniowego. Wyniki takiego przeglądu są przekazywane podmiotom nadzorowanym. W przypadku istotnych braków organ nadzoru może wydać decyzję administracyjną zobowiązującą do ich uzupełnienia.

Planowanie i ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacji z organami nadzoru będą zobowiązane do przygotowywania indywidualnych i grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określających działania w ramach procesów *resolution*. Projekt IRRD zakłada, że co najmniej 70% jednostek w każdym państwie członkowskim powinno być objęte takimi planami. Zwolnienia od takiego obowiązku dotyczące podmiotów o niskim profilu ryzyka powinny być dokonywane indywidualnie. Kryteria kwalifikacji należy oprzeć przede wszystkim na proporcjonalności, w tym na kryterium oczekiwanego wpływu ich upadłości na sektor, wzajemnych powiązań i działalności transgranicznej, posiadania funkcji krytycznych.

Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie mogą opierać się na żadnym publicznym wsparciu finansowym poza ewentualnym skorzystaniem ze środków ubezpieczeniowych funduszy gwarancyjnych.

Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji indywidualne lub grupowe powinny zawierać w szczególności następujące informacje (wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, ilościowe):

- a) streszczenie głównych elementów planu;
- b) streszczenie istotnych zmian w jednostce, które miały miejsce po przedłożeniu ostatnich informacji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) wskazanie, w jaki sposób można w niezbędnym zakresie, prawnie i operacyjnie, oddzielić od innych funkcji główne linie biznesowe i funkcje krytyczne, aby zapewnić ich ciągłość działania z chwilą upadłości;
- d) wskazanie aktywów, które mogłyby służyć jako zabezpieczenie;
- e) prognozowany harmonogram realizacji każdego istotnego etapu planu;
- f) szczegółowy opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- g) opis wszelkich środków wymaganych w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stwierdzonych w wyniku przeprowadzonej oceny;
- h) wyjaśnienie, w jaki sposób możliwości restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można finansować bez zakładania żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza skorzystaniem, w miarę dostępności, z ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego lub z innych rynkowych mechanizmów finansowania;
- i) szczegółowy opis poszczególnych strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogłyby zostać zastosowane w przypadku różnych możliwych scenariuszy i mających zastosowanie harmonogramów;
- j) opis krytycznych wzajemnych zależności;
- k) analizę wpływu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na pracowników jednostki, w tym ocenę wszelkich związanych z tym kosztów, oraz opis przewidywanych procedur konsultacji z pracownikami podczas procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z uwzględnieniem w stosownych przypadkach krajowych systemów dialogu z partnerami społecznymi;
- l) plan komunikacji z interesariuszami;
- m) opis podstawowych operacji i systemów niezbędnych do zapewnienia ciągłości działania procesów operacyjnych jednostki;
- n) w stosownych przypadkach wszelkie opinie wyrażone przez jednostkę w związku z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Streszczenie planu jest udostępniane podmiotowi lub grupie, której plan dotyczy, natomiast cały plan jest przekazywany organowi nadzoru nad ubezpieczycielem lub grupą, w której działa. Przygotowanie i przyjęcie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno odbywać się w konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi organami nadzoru oraz organami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i mieć formę indywidualnej decyzji.

Równoległym, ale odrębnym procesem w ramach funkcjonowania indywidualnych i grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być procesy oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ubezpieczyciela oraz eliminacji wszelkich przeszkód w jej przeprowadzeniu. Proces ten ma się odbywać równolegle do aktualizacji planów.

W przypadku zidentyfikowania takich przeszkód organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w uzgodnieniu z organem nadzoru wzywa ubezpieczyciela lub podmiot dominujący w grupie do usunięcia zidentyfikowanych przeszkód. Jeśli okaże się to nieskuteczne lub niewystarczające, organ może wydać decyzję, w której określi zakres koniecznych działań do podjęcia przez ubezpieczyciela lub grupę. Zakres uprawnień organów ds. restrukturyzacji powinien być ograniczony do tego, co jest konieczne do uproszczenia struktury i działalności danego podmiotu i wyłącznie w celu poprawy możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Wspólne decyzje

Podstawowym założeniem Projektu IRRD dotyczącym funkcjonowania organów sprawujących nadzór nad grupą, organów nadzoru, grupowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zakresie realizacji zadań obejmujących procesy *resolution* ubezpieczycieli i reasekuratorów jest bliska współpraca i wymiana informacji. W stosownych przypadkach powinny one dokładać należytej staranności, aby podejmować wspólne decyzje. W sytuacji gdyby było to utrudnione, przewidziano szczegółową procedurę wspomagającą podjęcie takich decyzji w określonym czasie.

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja – warunki

Projekt IRRD określa cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mają jednakowe znaczenie i są następujące:

- a) ochrona ubezpieczających, osób uprawnionych i osób występujących z roszczeniem;
- b) utrzymywanie stabilności finansowej, w szczególności przez zapobieganie efektowi domina oraz przez utrzymanie dyscypliny rynkowej;
- c) zapewnienie ciągłości działania funkcji krytycznych;
- d) ochrona finansów publicznych przez ograniczenie do minimum korzystania z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.

Państwa członkowskie mają zapewnić, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, realizując te cele, dążyły do minimalizacji kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zapobiegały spadkowi wartości podmiotów objętych takimi działaniami. Będą one mogły być podjęte wyłącznie wtedy, gdy spełnione zostaną wszystkie wymienione poniżej warunki:

- organ nadzoru, po konsultacji z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stwierdził, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji znajduje się na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością;
- nie istnieje prawdopodobieństwo, by jakiegokolwiek alternatywne środki sektora prywatnego lub działania nad-

zorcze, w tym środki zapobiegawcze i naprawcze, mogły w rozsądnym czasie zapobiec upadłości zakładu;

- działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne z punktu widzenia interesu publicznego, a przeprowadzenie likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego nie umożliwiłoby osiągnięcia tych celów.

Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji znajduje się na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością w każdej z następujących okoliczności:

- narusza minimalny wymóg kapitałowy lub istnieje prawdopodobieństwo naruszenia tego wymogu i nie ma realnych perspektyw przywrócenia tego wymogu;
- przestał spełniać warunki uzyskania zezwolenia lub poważnie narusza swoje zobowiązania wynikające z przepisów, którym podlega, lub istnieją obiektywne przesłanki, że w niedalekiej przyszłości naruszy swoje zobowiązania w sposób uzasadniający cofnięcie zezwolenia;
- nie jest w stanie spłacić swoich zobowiązań, w tym wymaganych płatności na rzecz ubezpieczających lub osób uprawnionych w terminie wymagalności, lub istnieją obiektywne przesłanki, że w najbliższej przyszłości znajdzie się w takiej sytuacji;
- konieczne jest nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując swoje uprawnienia, mają wprowadzić środki w celu zapewnienia, aby działanie zostało podjęte zgodnie z następującymi zasadami:

- a) akcjonariusze jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ponoszą straty w pierwszej kolejności;
- b) po akcjonariuszach straty ponoszą wierzyciele jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego;
- c) następuje wymiana organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego i kadry kierowniczej wyższego szczebla jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, poza przypadkami, w których utrzymanie tego organu lub kadry kierowniczej wyższego szczebla – w całości lub w części – uznaje się za konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- d) organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy i kadra kierownicza wyższego szczebla jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zapewniają wszelką pomoc konieczną do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- e) osoby fizyczne i prawne ponoszą zgodnie z przepisami prawa cywilnego lub karnego osobistą odpowiedzialność za upadłość jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- f) wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w ten sam sposób;
- g) żaden akcjonariusz ani wierzyciel nie ponosi większej straty niż ta, którą poniósłby, gdyby zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji został zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji jest częścią grupy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrumenty i wykonują uprawnienia w sposób, który ograniczy, szczególnie w państwach, w których grupa prowadzi działalność:

- wpływ na inne podmioty powiązane oraz grupę jako całość;
- negatywny wpływ na ubezpieczających, gospodarkę i stabilność finansową w UE i jej państwach członkowskich.

Każde działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma być podejmowane na podstawie wyceny gwarantującej uczciwą, ostrożną i realistyczną ocenę aktywów, zobowiązań, praw i obowiązków zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji. Zanim organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmie zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, zapewnia, aby przeprowadzono pierwszą wycenę w celu określenia, czy zostały spełnione warunki uruchomienia procedury. Po podjęciu decyzji o objęciu zakładu uporządkowaną likwidacją organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, aby przeprowadzono drugą wycenę w celu:

- dostarczenia informacji na potrzeby podjęcia decyzji w sprawie odpowiedniego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć;
- zapewnienia, aby wszelkie straty zakładu zostały w pełni uwzględnione w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Od wycen ma przysługiwać prawo odwołania tylko łącznie z decyzją o zastosowaniu instrumentu restrukturyzacji

i uporządkowanej likwidacji lub o wykonaniu uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Podsumowanie

Upadłość zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji może stanowić źródło destabilizacji w sektorze ubezpieczeniowym oraz przyczynić się do zachwiania zaufania do systemu finansowego danego państwa. Z tego powodu formalne i operacyjne przygotowanie się do uniknięcia takiej sytuacji wydaje się być racjonalnym podejściem ze strony unijnego ustawodawcy. W tym artykule zaprezentowane zostały przede wszystkim propozycje Komisji Europejskiej w zakresie:

- powołania organu odpowiedzialnego za przygotowanie działań restrukturyzacyjno-likwidacyjnych dla podmiotów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych;
- opracowywania przez wybranych ubezpieczycieli i reasekuratorów prewencyjnych planów naprawy, które mają zapobiegać ryzyku ich upadłości,
- warunków, które muszą być spełnione, aby mogły być realizowane procedury *resolution*.

W drugiej części naszej publikacji zostaną przedstawione instrumenty restrukturyzacyjno-likwidacyjne wraz ze szczegółowym omówieniem uwarunkowań związanych z implementacją rozwiązań zawartych w Projekcie IRRD do polskiego porządku prawnego.

Przypisy/Notes

¹ Stowarzyszenie prawa szwajcarskiego, które powstało z inicjatywy grupy najbogatszych państw (G20, wcześniej G7), skupiające 70 instytucji reprezentujących 24 najbogatsze kraje świata; sześć regionalnych i międzynarodowych instytucji finansowych – MFW, Bank Światowy, Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, Bank Rozrachunków Międzynarodowych, Europejski Bank Centralny, Komisję Europejską; sześć międzynarodowych organów ustanawiających standardy techniczne: Komitet Bazylejski – BCBS, Międzynarodowe Stowarzyszenie Nadzorców Ubezpieczeniowych – IAIS, Komitet ds. Globalnego Systemu Finansowego – FSMA, Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku – CPSS, Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości – IASB, Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych – IOSCO). Misją stowarzyszenia jest m.in. międzynarodowa koordynacja reform finansowych regulacji prawnych.

² Projekt IRRD – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2009/138WE, (UE) 2017/1132 i rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 648/2012, COM (2021) 582 wersja finalna – Proposal of the European Parliament and of the Council establishing a framework for the recovery and resolution of insurance and reinsurance undertakings and amending Directives 2002/47/EC, 2004/25/EC, 2009/138/EC, (EU) 2017/1132 and Regulations (EU) no 1094/2010 and (EU) 648/2012, COM (2021) 582 final, 22.09.2021.

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25.11.2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II), Dz.U. UE L 335/1 z dnia 17.12.2009 (wersja skonsolidowana).

Bibliografia/References

Literatura/Literature

Cross border issues – Presidency Non-Paper (WK 16373/2022 INIT).

Dobrzańska, A. (2022). Ocena unijnej propozycji w zakresie resolution zakładów ubezpieczeń – czy IRRD powinna być kopią BRRD? *Bezpieczny Bank*, (3/88).

Dobrzańska, A. (2023). Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja zakładów ubezpieczeń w prawie krajowym Państw Członkowskich UE – analiza porównawcza. *Studia i Prace. Zeszyty Naukowe Kolegium Zarządzania i Finansów SGH*, (189).

EIOPA. (2016). *Discussion Paper on potential harmonization of recovery and resolution frameworks for insurers*, EIOPA-CP-16/009. European Insurance and Occupational Pensions Authority.

EIOPA. (2017). *Opinion to Institutions of the European Union on the Harmonisation of Recovery and Resolution Frameworks for (Re) Insurers across the Member States*, EIOPA-BoS/17-148. European Insurance and Occupational Pensions Authority.

EIOPA. (2018). *Discussion Paper on resolution Funding and National Insurance Guarantee Schemes*, EIOPA-CP-18-003. European Insurance and Occupational Pensions Authority.

ESRB. (2017). *Recovery and Resolution for the EU Insurance Sector: A Macroprudential Perspective*. European Systemic Risk Board.

- FSB. (2014). *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*. Financial Stability Board.
- FSB. (2016). *Developing Effective Resolution Strategies and Plans for Systemically Important Insurers*. Financial Stability Board.
- FSB. (2020). *Internal Interconnectedness in Resolution Planning for Insurers*. Practices paper. Financial Stability Board.
- IAIS. (2019). *Insurance Core Principles and Common Framework for the Supervision of Internationally Active Insurance Groups*. International Association of Insurance Supervisors.
- IRRD Czech Compromise Text (WK 16258/2022 INIT).
- Presidency cover note: 1st Draft Presidency Compromise on IRRD (WK 16257/2002 INIT).
- Szczepańska, O., Dobrzańska, A., & Zdanowicz, B. (2015). *Resolution, czyli nowe podejście do banków zagrożonych upadłością*. Narodowy Bank Polski.

Akty prawne/Legal acts

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25.11.2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II), Dz.U. UE L 335/1 z dnia 17.12.2009 (wersja skonsolidowana).
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15.05.2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, Dz.U. UE L 173/190 z dnia 12.06.2014.
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16.12.2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132, Dz. U. UE L 22/1 z dnia 22.01.2021.
- Ustawa z dnia 5.08.2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz.U. z 2022 r., poz. 2536).
- Ustawa z dnia 11.09.2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 656, 614, 825).
- Ustawa z dnia 10.06.2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 2253, z 2023 r., poz. 825).

Inne źródła/Other sources

- Wniosek Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2009/138/WE, (UE) 2017/1132 i rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 648/2012, COM (2021) 582 final z dnia 22.09.2021.

Dr hab. Beata Kozłowska-Chyła

Pracownik naukowy Katedry Prawa Handlowego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Radca prawny, arbiter Sądu Arbitrażowego przy Okręgowej Izbie Gospodarczej w Warszawie. Prezes zarządu Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń SA.

Dr hab. Beata Kozłowska-Chyła

Researcher at the Department of Commercial Law at Faculty of Law and Administration of the University of Warsaw. Legal advisor, arbitrator of the Court of Arbitration at the Polish Chamber of Commerce in Warsaw. President of the board of Powszechny Zakład Ubezpieczeń SA.

Mgr Sławomir Niemierka

Radca prawny, dyrektor Biura Inspekcji Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego Narodowego Banku Polskiego, były członek zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego i Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń na Życie SA oraz dyrektor Grupy PZU, obecnie dyrektor zarządzający obszaru *compliance* i reasekuracji Grupy PZU.

Mgr Sławomir Niemierka

Legal advisor, director of the Inspection Department of General Inspectorate of Banking Supervision of the National Bank of Poland, former member of the board of the Banking Guarantee Fund and Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie SA and director of the PZU Group, currently managing director of the compliance and reinsurance area of the PZU Group.

Księgarnia internetowa Polskiego Wydawnictwa Ekonomicznego
zaprasza na zakupy **z rabatem 15%**

www.pwe.com.pl

